

Sygnatura akt XI C 820/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 12 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu, XI Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Bojarska

Protokolant: Ewa Chorzępa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 grudnia 2013 r. we W.

sprawy z powództwa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G.

przeciwko A. K.

o zapłatę kwoty 6 519,34 zł

powództwo oddała.

Sygn. akt XI C 820/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz (...) w G. w pozwie z dnia 26 kwietnia 2013r., wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, skierowanym przeciwko pozwanemu A. K., domagała się zapłaty na swoją rzecz kwoty 6 519,34 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 27 kwietnia 2013r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania strona powodowa wskazała, że uzyskała legitymację procesową czynną, nabywając w dniu 28 grudnia 2012r. wierzytelność, przysługującą od pozwanego wierzycielowi pierwotnemu, który określił przedmiotową wierzytelność jako bezsporną i wymagalną. Wierzytelność ta powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego za pośrednictwem Agencji (...) S.A. Zakład Pracy (...) umowy pożyczki nr (...). Pozwany nie wywiązał się z warunków umowy. Przedmiotowa wierzytelność oznaczona nr 064-40-B01-98- (...) widnieje w księgach rachunkowych strony powodowej a zaległość na dzień 26 kwietnia 2013r. wynosi 6519,34 zł.

Postanowieniem z dnia 22 maja 2013r. Sąd Rejonowy w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi, zgodnie z treścią przepisu art. 505(33) § 1 k.p.c.

W dniu 2 lipca 2013 r. strona powodowa wniosła do tut. Sądu uzupełniony pozew.

Pozwany, prawidłowo wezwany na termin rozprawy, nie stawiał się i nie złożył odpowiedzi na pozew; wobec powyższego zaszyły przesłanki do wydania wyroku zaocznego, jednakże treść uzasadnienia pozwu wzbudziła wątpliwości Sądu co do zasadności żądania pozwu. W związku z powyższym przeprowadzono postępowanie dowodowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 stycznia 1998r. pomiędzy Bankiem (...) S.A. I Oddział we W. a A. K. jako kredytobiorcą i Agencją (...) S.A. we W. zawarta została umowa, na mocy której Bank udzielił pozwanemu jako kredytobiorcy kredytu na sfinansowanie zakupu towaru w kwocie 777,80 zł. Z tytułu udzielonego przez (...) S.A. poręczenia za spłatę kredytu, w przypadku zapłaty kredytu za kredytobiorcę, przysługuje (...) S.A. prawo do pobierania nie spłaconych przez kredytobiorcę należności z tytułu kredytu wraz z odsetkami za opóźnienie i kosztami upomnień.

(dowód:

- umowa nr (...) z dnia 22 stycznia 1998r. k – 12-13)

W dniu 26 kwietnia 2013r. strona powodowa sporządziła wyciąg z ksiąg rachunkowych strony powodowej, z którego wynika, że ujęta jest w księgach strony powodowej wymagalna kwota przysługująca stronie powodowej wobec pozwanego z tytułu umowy zawartej z Agencją (...) S.A. Zakład Pracy (...) w wysokości dochodzonej pozwem a wierzytelność nabyta została przez stronę powodową na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 28 grudnia 2012r. Na kwotę wymagalnego zadłużenia składają się : kwota 893 zł. z tytułu kapitału, kwota 5 626,34 zł. z tytułu odsetek.

(dowód:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego z dnia 26 kwietnia 2013r. k – 14;)

W dniu 20 lutego 2006r. sporządzone zostało przez Centrum (...) Sp. z o.o. w G. wezwanie do zapłaty, kierowane do pozwanego. W treści wezwania wskazano, że Centrum (...) Sp. z o.o. w G. przysługuje wierzytelności od pozwanego a to w wyniku cesji wierzytelności; wierzytelność wynika z umowy zawartej przez pozwanego z Agencją (...).

(dowód:

- wezwanie do zapłaty k- 15)

W dniu 18 lutego 2013r. sporządzone zostało przez (...) Sp. z o.o. w G. zawiadomienie o cesji wierzytelności, którego treści wynika, że (...) Sp. z o.o. w G. zbyła wierzytelność przysługującą jej od pozwanego na rzecz strony powodowej. a wierzytelność ta powstała w wyniku umowy o nr (...) zawartej z Agencją (...) S.A.

(dowód:

- zawiadomienie o cesji wierzytelności k. 16)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W myśl art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Na skutek przelewu, wierzytelność cedenta (dotychczasowego wierzyciela) przechodzi na cesjonariusza (nabywcę wierzytelności) w takim stanie, w jakim dotychczas istniała. Zasadniczo cesja nie wpływa na kształt wierzytelności, zmienia się jedynie podmiot uprawniony do żądania świadczenia.

Przede wszystkim wskazać należy, iż strona powodowa nie wykazała, aby nabyła wierzytelność względem dłużnika czyli, że przysługuje jej legitymacja procesowa czynna, co w ocenie Sądu winno być brane pod uwagę z urzędu.

Strona powodowa przedłożyła w poczet materiału dowodowego wyciąg z ksiąg funduszu sekurytyzacyjnego, wskazując, że wynika z niego istnienie wierzytelności dochodzonej pozwem, jednak z twierdzeniem tym nie można się zgodzić. Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 7 października 2009r. III CZP 65/09 samo dokonanie

zapisu w księgach funduszu o istnieniu wierzytelności nie wiąże się z domniemaniem prawnym, iż wierzytelność ta istnieje, brak bowiem jakiegokolwiek sposobu kontroli prawidłowości podstaw dokonywanych wpisów, poza ich prawidłowością formalną. Organy funduszu nie mają wystarczających kompetencji do zbadania, czy nabywana wierzytelność faktycznie istnieje. Należy pamiętać, że fundusze mogą nabywać wierzytelności od różnych podmiotów, a nie tylko od banków krajowych, których pozycja w zakresie wiarygodności wystawianych dokumentów jest wyższa. Nadmierne rozszerzenie domniemania wynikającego z art. 194 u.f.i. prowadziłoby do pogorszenia sytuacji dłużników (lub domniemanych dłużników) względem funduszy. Regulacja przewidziana w art. 194 u.f.i. stanowi wyjątek od zasady swobodnej oceny dowodów i podlega ścisłej wykładani. O ile należy przyjąć, że wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu potwierdza fakt dokonania cesji, o tyle do wykazania skuteczności tego nabycia w świetle prawa cywilnego lub szerzej - do wykazania istnienia wierzytelności, konieczne jest przedstawienie przez fundusz odpowiednich dowodów. Takich dowodów strona powodowa nie przedstawiła. Z treści wyciągu wynika, że ujęta jest w księgach strony powodowej wymagalna kwota przysługująca stronie powodowej wobec pozwanego z tytułu umowy zawartej z Agencją (...) S.A. Zakład Pracy (...) w wysokości dochodzonej pozwem a wierzytelność nabyta została przez stronę powodową za podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 28 grudnia 2012r. Na kwotę wymagalnego zadłużenia składają się : kwota 893 zł. z tytułu kapitału, kwota 5 626,34 zł. z tytułu odsetek.

Jak wynika z treści umowy (...) z dnia 22 stycznia 1998r. , zawarta została ona pomiędzy Bankiem (...) S.A I Oddział we W., pozwanym i Agencją (...) S.A. we W., gdzie Agencja (...) S.A. we W. był poręczycielem tej umowy a nie kredytodawcą i tylko w przypadku zapłaty za kredytobiorcę, który nie dokonał spłaty kredytu w terminach wynikających z umowy - Agencji przysługuje prawo do pobierania nie spłaconych w terminie przez kredytobiorcę należności z tytułu kredytu wraz z odsetkami za opóźnienie. Strona powodowa w żaden sposób nie wykazała, że warunek ten został przez Agencję (...) S.A. we W. spełniony, tzn., że zapłaciła ona Bankowi (...) S.A. kwotę należności wynikającą z umowy kredytu i w jakiej wysokości. W takiej sytuacji nie sposób ocenić, czy Agencji (...) S.A. we W. przysługiwało roszczenie względem pozwanego z tytułu umowy (...) z dnia 22 stycznia 1998r. Wobec powyższego także przedstawione przez stronę powodową dokumenty w postaci wezwania do zapłaty i zawiadomienia o cesji nie stanowią dowodu na istnienie wierzytelności , gdyż wynika z nich, że wierzytelności nabyte zostały od Agencji (...) S.A. we W.. Na marginesie wskazać należy, że w obu dokumentach, jak również w wyciągu z ksiąg funduszu jako wierzyciel pierwotny wskazane jest : Agencja (...) S.A. Zakład Pracy (...) (wyciąg), Agencja (...) S.A. (zawiadomienie o cesji), wreszcie Agencja (...) (wezwanie do zapłaty) Z treści umowy z dnia 22 stycznia 1998r. wynika jeszcze inna nazwa - Agencja (...) S.A. Zakład Pracy (...) z siedzibą we W.. Wreszcie z wyciągu funduszu nie wynika, jakiej umowy dotyczyła cesja z dnia 28 grudnia 2012r. – brak jest oznaczenia tej umowy, daty jej zawarcia, co nie pozwala na jednoznaczne przyjęcie, że chodzi o umowę nr (...) z dnia 22 stycznia 1998r. Strona powodowa wskazuje w uzasadnieniu pozwu, że w księgach widnieje wierzytelność oznaczona numerem 064-40-Bo1-98- (...), tymczasem taki numer nie wynika z przedstawionego wyciągu z ksiąg z dnia 26 kwietnia 2013r.

Wskazać także należy, że roszczenie nie zostało wykazane co do wysokości. Jak wynika z treści przedstawionych przez stronę powodową dokumentów w postaci wyciągu z ksiąg i wezwania do zapłaty, na kwotę zadłużenia składa się m.in. kwota 893 zł. z tytułu kapitału. Tymczasem z umowy kredytu wynika , że na kwotę kapitału składa się kwota 777,80 zł., która już zawiera w sobie prowizję dla Banku udzielającego kredytu (§1 pkt 4 umowy) Ponadto nie zostało wykazane , w jaki sposób obliczone zostało zadłużenie z tytułu odsetek.

Sąd uznał zatem, iż strona powodowa nie udźwignęła ciężaru udowodnienia faktów, z których wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne. Podkreślić przy tym trzeba, że samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (wyrok SN z dnia 22.11.2001 r., sygn. I PKN 660/00, publ. Wokanda 2002/7-8/44). Zgodnie z art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że ten, kto powołuje się na przysługujące mu prawo, występując z żądaniem obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądania. Chodzi tu o fakty, które mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wykazujące istnienie prawa.

Zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontradyktoryjności sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (wyrok SN z dnia 17.12.1996 r., sygn. I CKU 45/96, publ. OSNC 1997/6-7/76). Dopuszczenie dowodu z urzędu jest co do zasady prawem, a nie obowiązkiem sądu. W związku z powyższym, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

Wobec powyższego, w myśl, art. 232 k.p.c. to strona powodowa była obowiązana przede wszystkim wykazać nabycie wierzytelności wobec pozwanego oraz wskazać dowody dla stwierdzenia faktu istnienia tej wierzytelności i jej wysokości tj. dowody pozwalające zweryfikować prawidłowość wysokości naliczonych kwot.

W świetle powyższego Sąd uznał, że powództwo w całości podlegało oddaleniu.

Z/1. Odpis wyroku z odpisem uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi strony powodowej. K.. 14 dni.

09.01.2014r.